

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613974544/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

»Hun sørger dog saa venlig for dig ved enhver Leilighed.« — »Ja, hun skræller Æbler til mig, og skienker Kaffe for mig, og ængster sig hver Gang, jeg gaaer ud i Regnen, og vilde gierne sætte mig i Buur, som en Papegoie, og føre mig med Mandler og Sukkertoi, det skulde da være Erstatningen for et ulykkeligt Liv, for Alt, hvad hun ellers ikke kan skienke mig.« — »Nu Penge har hun dog ogsaa skienket dig.« — »Endnu har jeg kun seet lidet deraf, og desuden vil jeg sige dig Noget, som Faa endnu have mærket, hun er min Siæl gierrig, det er netop en af hendes værste Feil.« — »Hvor vil du hen? jeg har sikkrere Efterretninger om Alt i denne Egn, end du troer, og jeg veed vist, at hun er meget godgjørende.« — »Ja, hun henkaster rigtignok en Deel Penge til de Fatige, i det Haab at faae en tidobbelt Erstatning i Himmelen; men dette er jo kun et Slags Aager, hun driver med Vorherre, og for Resten er hun saa gierrig, at hun knap gider anskaffe sig en ny Kiøle, naar hun trænger dertil.«

»Tys! seer du de to hvide Skikkelser langt borte i Maaeskinnet?« — »Det er Emilie med hendes Veninde.« — »Skulle vi bruge Krigspuds? De have ikke seet os endnu, skulle vi nytte Leiligheden og udspejle deres Tanker? Hvem veed hvad de have at betroe hinanden! Kom, vær hurtig!« Med disse Ord trak Zeltner Casimir ind i Buskene.

Virkelig nærmede Emilie sig med sin Veninde, Fru Tarnow, og tog Plads nogle Skridt fra det Sted, paa hvilket de to Venner havde skjult sig. Efter flere Omsvøb faldt endelig Talen paa den nylig ankomne Giest. — »Major Zeltner er en smuk Mand,« sagde Fru Tarnow. »Det kan være, jeg har ikke betragtet ham saa noie,« svarede Emilie. — »Han er ogsaa meget artig.« — »Ja især mod den lille Leontine, hun har virkelig fængslet ham.« — »Efter min Mening